

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13.05.1965, sp. zn. 1 To 171/65, ECLI:CZ:KSHK:1965:1.TO.171.1965.1

Číslo: 42/1965

Právní věta: K výkladu pojmu obdobné trestné činy podle zákonů dříve platných ve smyslu čl. VII odst. 1 amnestie presidenta republiky ze dne 9. května 1965.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 13.05.1965

Spisová značka: 1 To 171/65

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Amnestie

Předpisy: 86/1950 Sb. § 132
§ 245 odst. 1 písm. c
§ 245 odst. 2 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42/1965 sb. rozh.

K výkladu pojmu „obdobné trestné činy podle zákonů dříve platných“ ve smyslu čl. VII. odst. 1 amnestie presidenta republiky ze dne 9. května 1965.

(Usnesení krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 5. 1965 sp. zn. [1 To 171/65](#).)

Okresní soud v Jičíně rozhodl usnesením z 11. 5. 1965 sp. zn. 1 T 28/60 v trestní věci odst. A., který byl odsouzen pravomocně pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zák. z roku 1950, že se odsouzenému podle článku I odst. 5 amnestie z 9. 5. 1965 promíjí zbytek trestu odnětí svobody v trvání 9 měsíců a 15 dní pod podmínkou, že se do tří let ode dne rozhodnutí presidenta republiky o amnestii nedopustí úmyslného trestného činu.

Stížnost okresního prokurátora proti tomuto usnesení okresního soudu krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 13. 5. 1965 sp. zn. [1 To 171/65](#) zamítl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením okresního soudu bylo vysloveno, že odsouzený A., který byl odsouzen rozsudkem býv. lidového soudu v N. P. ze dne 29. 12. 1958 sp. zn. T 57/58 pro § 245 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zák. z roku 1950 k trestu 4 a půl roku odnětí svobody, je účasten rozhodnutí presidenta republiky ze dne 9. 5. 1965 o amnestii a podle čl. I odst. 5 cit. rozhodnutí byl odsouzenému prominut zbytek trestu odnětí svobody v délce 9 měsíců a 15 dnů s omezením daným ustanovením čl. II citované amnestie.

Proti uvedenému usnesení podal okresní prokurátor v Jičíně stížnost, v níž namítl, že napadené usnesení odporuje článku VII. odst. 1 cit. amnestie, podle něhož se amnestie nevztahuje na trestné činy rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 2, 3, 4 tr. zák. a obdobné trestné činy podle zákonů dříve platných. Proto ve stížnosti navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí i stav předchozího řízení a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná. Článek VII. odst. 1 amnestie z 9. 5. 1965 vypočítává taxativně trestné činy, na které se nevztahuje ustanovení čl. I. a III. citované amnestie, uvádí mimo jiné i trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 2, 3, 4 tr. zák. a v závěru uvádí, že citované ustanovení amnestie nelze použít u trestných činů podle zákonů dříve platných, obdobných trestným činům, vypočítaných v čl. VII. odst. 1 amnestie.

Jde tedy o posouzení otázky, zda trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zák. z roku 1950 ve znění čl. V. č. 51 zák. č. 62/1956 Sb. možno považovat za trestný čin obdobný trestnému činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 3 - 4 nového trestního zákona. Okresní soud dospěl k závěru, že trestný čin podle § 245 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zák. z r. 1950 ve znění novely, nelze považovati za čin obdobný trestnému činu podle § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 nového trestního zákona, poněvadž okolnost, podmiňující použití vyšší trestní sazby, obsažená v odst. 2 písm. c) cit. ustanovení § 245 tr. zák. z r. 1950, tj. skutečnost, že se pachatel činu dopustil, ač již byl v posledních pěti letech pro takový čin odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nemá v ustanovení § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 nového trestního zákona, ani v dalších ustanoveních zákona obdoby.

Krajský soud shledal tento názor správným. Nový trestní zákon, jak správně dovodil soud prvního stupně, uvedenou již okolnost nepřevzal ani do ustanovení § 132 odst. 2 písm. a), c) tr. zák. ani do dalších ustanovení a k důvodům napadeného usnesení krajský soud pouze dodává, že okolnost, podmiňující použití vyšší trestní sazby tvoří nerozlučnou součást trestního zákona, a proto tvoří nerozlučnou součást trestního zákona, a proto při posuzování otázky, zda určité protiprávní jednání je trestním činem „obdobným“ trestným činům, ohledně nichž je použití amnestie vyloučeno, nelze tuto okolnost oddělovat od skutkové podstaty. Poněvadž se skutková náplň § 245 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zák. z roku 1950 nekryje se zněním § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 nového trestního zákona a zmíněná okolnost § 245 odst. 2 písm. c) tr. zák. může být uplatněna při aplikaci nového trestního zákona pouze jako přitěžující okolnost ve smyslu § 34 písm. j) tr. zák., nikoliv však jako součást skutkové podstaty trestného činu, dospěl správně první soud k závěru, že trestný čin podle § 245 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zák. z r. 1950 nelze považovati za čin obdobný trestnému činu podle § 132 odst. 2 - 4 nového trestního zákona.

Poněvadž pak použití amnestie z 9. 5. 1965 nestála v cestě ani jiná překážka ve smyslu čl. VII. odst. 1 - 5 citovaného rozhodnutí o amnestii, právem rozhodl první soud o tom, že odsouzený A. je účasten amnestie z 9. 5. 1965 a správně také rozhodl o prominutí výkonu zbytky trestu odnětí svobody.

Z těchto důvodů krajský soud stížnost okresního prokurátora jako neodůvodněnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.